

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

SUMMARIUM

Acta Pli PP. XI: Constitutio Apostolica, p. 265 - Litterae Apostolicae, p. 267 - Epistolae, p. 271.

Acta SS. Congregationum: - *Suprema S. C. S. Officii*: Dubium de conventibus acatholicorum ad procurandam christianitatis unitatem, p. 278 - *S. C. Concistorialis*: I. Patavin. et Vicentin. Dismembraitonis, p. 279. II. Provisio Ecclesiarum, p. 280 - *S. C. Concilii*: Declaratio de sac. I. Paccagnella, p. 281 - *S. C. de Propaganda Fide*: I. Provisio Ecclesiarum, p. 281. II. Nominaciones, p. 282 - *S. C. Rituum*: I. Brixien. Decretum super virtutibus ven. Vincentiae Gerosa, p. 283. II. Urbis et Orbis. Officium et Missa in festo S. Teresiae a Iesu Infante, p. 286. III. Dubium de Missa coram Ssimo velato vel in pyxide exposito, p. 289.

Diarium Romanae Curiae: Udienza diplomatica - Comunicato circa il sac. Giuseppe Loreti - *S. C. dei Riti*: Congregazioni Ordinaria, Generale e Preparatoria - Segreteria di Stato: Congregazioni assegnate ai novelli Cardinali. Nomine. Onorificenze - Maggiordomato: Nomine - Necrologio, pp. 290-296.

ROMAE

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

M · DCCCC · XXVII

Directie: Palazzo della Cancelleria — Roma.

Administratie: Libreria Vaticana — Roma.

Premium annuae subnotationis
Pro Italia, Lib. 20 — Extra Italianam, L. it. 35 —
Premium unius fasciculi, Lib. 8 —

«Bis fere in mense (Commentarium) prodibil ne quotiescumque vel necessitas vel utilitas id postulare videbitur» (Ex Commentarii Officiale ratione die 29 octobris 1908 edita).

INDEX HUIUS FASCICULI

(An. XIX, n. 8 - 1 Augusti 1927)

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIO APOSTOLICA

- Pro Apostolico.* - Dismembraitonis et aggregationis inter dioec. Patavin. et Vicentin.
- 28 Ianuarii 1927 265

LITTERAE APOSTOLICAE

- I. *Quae ad rei.* - Nova delimitatio inter vicariatus apostolicos de Mackenzie et de Athabaska, qui est in posterum de Grouard denominandus. - 15 Martii 1927 268
- II. *In omnes catholici.* - Immutatio finium inter vicariatum apostolicum de Orange et praefecturam apostolicam districtus centralis Promontorii Bonae Spei. - 16 Martii 1926 268
- III. *Quae fidelium.* - Distracto territorio e vicariatu apostolico de Seoul erigitur praefectura apostolica de Hpyeng-an in Corea. - 17 Martii 1927 269
- IV. *Aucto pastorum.* - Dismembratio et erecio praefecturae apostolicae de Kagoshima in Iaponia. - 18 Martii 1927 270

EPISTOLAE

- I. *Libentissime sane.* - Ad Eñum P. D. Petrum tit. S. Chrysogoni S. R. E. Presb. Card. Maffi, Archiepiscopum Pisanum, vicecum quintum episcopatus annum feliciter expletum. - 20 Maii 1927 271
- II. *Singulare quadam.* - Ad Eñum P. D. Aloisium S. Georgii in Velabro S. R. E. Diac. Card. Sincero, quem legatum mittit in Belgiam ad solemnum S. Huberti Episcopi celebrationem. - 20 Maii 1927 272
- III. *Comperturn est.* - Ad RR. PP. Michaelm Evangelisti, Moderatorem Eremitarum Camaldulensium O. S. B., Ioannem Valenzani, Praepositum Eremitarum Camaldulensium Montis Coronae, Vincentium Barbarossa, Abbatem Gen. Monachorum Camaldulensium: nono exente saeculo ab obitu S. Romualdi. - 5 Iunii 1927 273
- IV. *Nos quidem Sacramenti.* - Ad R. P. D. Augustum Hlond, Archiepiscopum Gnesnensem et Posnaniensem, ob primum Eucharisticum Conventum in Polonia celebrandum. - 8 Iunii 1927 275
- V. *Quamquam de condicione.* - Ad Eñum P. D. Alexandrum tit. S. Augustini S. R. E. Presb. Card. Kakowski, Archiepiscopum Varsaviensem et ad ceteros Archiepiscopos et Episcopos Poloniae: communibus litteris respondet e Conventu Varsaviensi datis. - 10 Iunii 1927 276

- VI. *Cum Tractatus dogmaticos.* - Ad R. P. Eduardum Hugon, O. P., cui absolutos editosque tractatus dogmaticos gratulatur. - 25 Iulii 1927 277

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA S. CONGREGATIO S. OFFICII

- Dubium de Conventibus (quos dicunt) ad procurandam omnium christianorum unitatem. - 8 Iulii 1927 278

S. CONGREGATIO CONSISTORIALIS

- I. *Patavin. et Vicentin.* - Decretum dismembrationis et aggregationis. - 18 Martii 1927 279
- II. *Provisio Ecclesiarum* 280

S. CONGREGATIO CONCILII

- Declaratio 283

S. CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDEI

- I. *Provisio Ecclesiarum* 281
- II. *Nominationes* 282

S. CONGREGATIO RITUUM

- I. *Brixien.* - Decretum super virtutibus in causa beatificationis et canonizationis Ven. Servae Dei Vincentiae Gerosa altierius Fundatrix Instituti Sororum a caritate in oppido Lucre. - 24 Iulii 1927 283
- II. *Urbis et Orbis.* - Decretum de Officio et Missa in festo S. Teresiae a Iesu Infante. - 13 Iulii 1927 286
- III. *Dubium.* - 27 Iulii 1927 289

DIARIUM ROMANAЕ CURIAE

- I. *Udienza diplomatica* 290
- II. *Comunicato* 290
- III. *S. Congregazione dei Riti: Congregazioni Ordinaria, Generale e Preparatoria* 290
- IV. *Segreteria di Stato: Congregazioni assegnate ai novelli Cardinali. Nomine. Onorificenze* 291
- V. *Maggiordomato di S. S.: Nomine* 295
- VI. *Necrologio* 296

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XI

CONSTITUTIO APOSTOLICA

VICENTINA ET PATAVINA

DISMEMBRATIONIS ET AGGREGATIONIS

PIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Pro Apostolico munere quo, licet immerito, fungimur, in his partes Nostras libenter interponimus, quae ad concordiam et pacem inter christifideles pertinere dignoscuntur, dioecesum limites aliquando immutantes, quum ad controversias praecipue dirimendas quae propter ipsarum limites oriri possunt, id oportere videatur. Cum itaque inter paroeciam civitatis *Thiene*, Patavinæ dioecesis, et paroeciam loci *Molina* dioecesis Vicentiae, quae in territorio municipii *Malo* nuncupati continetur, vetus controversia haberetur de finibus, quibus et ipsae dioeceses Patavina et Vicentina discriminantur, semel et iterum a S. Sede eiusque Delegatis quaestio haec fuit quidem definita, nunquam tamen ad effectum et executionem deducta est. In praesenti vero, instante praesertim parocho loci *Molina*, denuo ad trutinam est revocata et S. Sedis examini et iudicio subiecta.

Quare Nos, auditis Archipresbytero paroeciae civitatis *Thiene*, duobus locorum Ordinariis, et suppleto etiam quorum interest, vel qui sua interesse praesumant, consensu, de consulto dilectorum filiorum Nostrorum S. R. E. Cardinalium rebus consistorialibus praepositorum, omnibus mature perpensis, de Apostolicae potestatis plenitudine, ad omnem contro-

versiam finiendam haec quae sequuntur censuimus, decernimus et statuimus: nimirum ut civiles fines municipii loci *Malo* iidem sint ac fines ecclesiastici paroeciae loci *Molina* ita nempe ut parochus loci *Molina* iurisdictionem suam extendat ad totam eam territorii partem quae civiliter subest municipio loci *Malo*; et cohaerenter huiusmodi territorii partem a Patavina dioecesi dismembramus et seiungimus et dioecesi Vicentinae eam aggregamus, mandantes ut ita sint in posterum definiti dioecesum Patavinae et Vicentinae fines. Ad haec autem exsecutioni mandanda deputamus venerabilem fratrem Ferdinandum Rodolfi, Episcopum Vicentinum, cum necessariis et opportunis facultatibus, etiam subdelegandi alium virum in ecclesiastica dignitate vel officio constitutum, itemque pronuntiandi super quavis oppositione in exsecutionis actu quomodolibet oritura; iniuncto eidem onere intra sex menses, a subsignata die computandos, ad Sacram Congregationem Consistorialem authenticum exemplar peractae exsecutionis transmittendi. Volumus denique ut harum Litterarum transumptis, etiam impressis, manu tamen alicuius notarii publici subscriptis ac sigillo viri in ecclesiastica dignitate constituti munitis, eadem prorsus tribuatur fides, quae hisce Litteris tribueretur, si exhibitae vel ostensae forent. Decernentes dismembrationem et aggregationem huiusmodi et has Nostras Litteras perpetuo validas, firmas et efficaces existere et fore, et ab omnibus quos illae concernunt perpetuo et inviolabiliter observari debere; irritum quoque et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attenari. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis certisque omnibus speciali licet atque individua mentione ac derogatione dignis in contrarium facientibus quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Domini millesimo nongentesimo vigesimo septimo, die vigesima octava mensis Ianuarii, Pontificatus Nostri anno quinto.

¶ B. CARD. POMPILJ, Ep. Veltornus.

O. CARD. CAGIANO,

S. R. E. Cancellarius.

Dominicus Jorio, *Protonotarius Apostolicus.*

Dominicus Spolverini, *Protonotarius Apostolicus.*

Loco ¶ Plumbi

Reg. in Cane. Ap., vol. XXXV, n. 60. — M. Riggi.

LITTERAE APOSTOLICAE

I

NOVA DELIMITATIO INTER VICARIATUS APOSTOLICOS DE MACKENZIE ET DE
ATHABASKA, QUI EST IN POSTERUM DE GROUARD DENOMINANDUS.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Quae ad rei sacrae procreationem melius gerendam expedire videantur, ut mature praestemus Nos admonet supremi officium Apostolatus, quo in terris divinitus fungimur. Iamvero cum in America Septentrionali, illa regio vicariatus apostolici de Athabaska, quae ad orientem lineae meridianaee 113^{ae} (long. occ. a meridiano Greenwich) sita est, hand facile ab eodem Vicario Apostolico queat lustrari, incolasque capiat, qui magna affinitate sociantur cum tribubus indigenis vicariatus apostolici de Mackenzie proxime continentis, opportunum maxime visum est ad rei christianaee bonum atque incrementum utriusque vicariatus limites immutare. Conlatis itaque consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis omnibusque adiunctis sedulo studio perpensis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae potestatis plenitude, praesentium tenore, regionem quae vergit ad orientem lineae meridianaee 113^{ae} a vicariatu apostolico de Athabaska seiungimus sive dismembramus, eandemque, ita per Nos separatam, finitimo vicariatu apostolico de Mackenzie adiungimus, ita ut ipsa linea meridiana 113^a posthaec limes sit inter ambas superrenunciatas Missiones. Cum vero, mutato sic limite, flumen Athabaska itemque lacus et urbs nominis eiusdem, a territorio vicariatus apostolici de Athabaska nunc exclusa maneant, eadem Nostra auctoritate, praesentium tenore, volumus ut idem vicariatus apostolicus iam non de Athabaska sed de Grouard posthaec nomen habeat, ab illius Vicarii Apostolici sede deductum.

Haec mandamus, edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas, validas atque efficaces iugiter extare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos spectant, sive spectare poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; sique rite iudicandum esse ac definiendum; irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter, attentari

contigerit. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis, ceterisque in contrarium facientibus quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xv mensis Martii anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

II

IMMUTATIO FINIUM INTER VICARIATUM APOSTOLICUM DE ORANGE ET PRAEFECTURAM APOSTOLICAM DISTRICTUS CENTRALIS PROMONTORII BONAE SPEI.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — In omnes catholici orbis partes, vel longo terrarum marisque spatio seiunctas, oculos mentis Nostrae convertimus, tamquam e sublimi specula, ex hac Divi Petri Cathedra quam, nullis quidem meritis Nostris, divinitus obtinemus. Iamvero cum Vicarius Apostolicus Orange Fluminis, et Praefectus Apostolicus Districtus centralis Promontorii Bonae Spei in Africa Meridionali, Nos nuper flagitaverint ut inter suas finitimas Missiones quaedam limitum immutatio adsignaretur; Nos, omnibus rei momentis attente perpensis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, ut evangelizationis opus in quibusdam memoratarum Missio-num territorii aptius promoveatur, supradictis precibus concedendum ulro libenterque existimavimus. Itaque motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitude, praesentium tenore, volumus ac statuimus ut districtus de *Prieska* vulgo nuncupatus, ad praefecturam apostolicam Districtus centralis Promontorii Bonae Spei modo pertinens, separetur ab illa et vicariatu Orange Fluminis concedatur; districtus autem de *Galvinia* et de *Frasenburg* a vicariatu Orange Fluminis distracti sive separati, enunciatae praefecturae apostolicae Districtus centralis Promontorii Bonae Spei tribuantur atque adsignentur.

Haec edicimus, decernentes praesentes Litteras firmas validas atque efficaces iugiter extare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtainere illisque ad quos spectant sive spectare poterunt, nunc et in posterum amplissime suffragari; siveque rite iudicandum ac decernendum esse: irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoreranter, attentari conti-

gerit. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis ceterisque in contrarium facientibus quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die xvi mensis Martii anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

III

DISTRACTO TERRITORIO E VICARIATU APOSTOLICO DE SEOUL ERIGITUR
PRAEFECTURA APOSTOLICA DE HPYENG-AN IN COREA.

PIUS PP. XI

Ad futuram rei memoriam. — Quae fidelium bono et religionis incremento bene, prospere feliciterque eveniant, ea ut mature praestemus Nos admonet supremi apostolatus officium, quo in terris divinitus fungimur. Iamvero cum vicariatus apostolicus de Seoul in Corea, amplitudine territorii et incolarum numero conspicuus, regionem amplectatur de *Hpyeng-an-to* in duas divisam provincias, alteram septentrionalem, alteram vero meridionalem, quae, fidelium numero in dies percrebrescente feliciter, peculiarem curam quoad spirituales populi necessitates requirere videtur, atque ipse Vicarius Apostolicus enixis precibus Nos flagitaverit ut tota illa regione de *Hpyeng-an-to* e vicariatu de Seoul detracta, in peculiarem apostolicam praefecturam per Nos erigatur, Nos votis his concedendum ultro libenterque existimavimus. Quae cum ita sint, praehabito voto venerabilis fratris Marii Giardini, Archiepiscopi titulo Edesseni, Delegati Apostolici in Iaponia, et collatis consiliis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romaniae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, omnibusque rei momentis diligenter perpensis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris, deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, territorium de *Hpyeng-an-to*, quod in provincias septentrionalem et meridionalem partitur, a vicariatu apostolico de Seoul seiungimus sive dismembramus, illudque sic per Nos separatum in novam praefecturam apostolicam erigimus, cui nomen facimus de *Hpyeng-an* et quam curis Societatis pro Missionibus Exteris de Maryknoll committimus.

Haec edicimus, mandamus, decernentes praesentes Litteras firmas validas atque efficaces iugiter extare ac permanere, suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere, illisque ad quos spectant seu spectare

poterant nunc et in posterum plenissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet scienter sive ignoranter attentari contigerit. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis ceterisque in contrarium facientibus quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XVII mensis Martii anno MDCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

IV

**DISMEMBRATIO ET ERECTIO PRAEFECTURAEE APOSTOLICAE DE KAGOSHIMA
IN IAPONIA.**

PIUS PP. XI

Ad perpetuam rei memoriam. — Aucto pastorum numero gregis incoluntati melius prospicitur, atque hoc ducti consilio, Nos quidem summi christiani gregis Pastores ut illius saluti prospiciamus, cum id expedire in Domino videatur, Sacrorum Antistitum numerum augemus. Iamvero cum venerabilis frater b. m. Ioannes Combaz, Episcopus Nagasakiensis, iam instanter Nos postulaverit ut ob territorium latissime patens suae iurisdictioni subiectum et incolarum ibidem commorantium multitudinem, ipsa Nagasakiensis dioecesis, Apostolica auctoritate, dividatur, atque e territorio ab eadem separato nova apostolica condatur praefectura; Nos votis his, quae in spirituale cedunt fidelium bonum, ultiro libenterque annendum existimavimus. Itaque, praehabito voto venerabilis fratris Marii Giardini, Archiepiscopi titularis Edessensis, Delegati Apostolici in Iaponia, omnibusque rei momentis attente perpensis cum venerabilibus fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus negotiis Propagandae Fidei praepositis, motu proprio atque ex certa scientia et matura deliberatione Nostris deque apostolicae Nostrae potestatis plenitudine, praesentium tenore, territorium, quod civiles praefecturas de *Kagoshima* et *Okinawa* complectitur, a dioecesi Nagasakiensi seiungimus, idemque territorium sic per Nos seiunctum sive dismembratum, in praefecturam apostolicam novam erigimus, cui nomen facimus de *Kagoshima* et quam curis Ordinis Minorum Fratrum concredimus.

Haec statuimus, decernentes praesentes litteras firmas, validas atque efficaces iugiter extare ac permanere; suosque plenos atque integros effectus sortiri atque obtinere; illisque ad quos spectant sive spectare poterunt

nunc et in posterum amplissime suffragari; sicque rite iudicandum esse ac definiendum, irritumque ex nunc et inane fieri si quidquam secus super his a quovis, auctoritate qualibet, scienter sive ignoranter, attentari contigerit. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanetum Petrum, sub anulo Piscatoris, die XVIII
mensis Martii anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

P. CARD. GASPARRI, *a Secretis Status.*

EPISTOLAE

I

AD E^mUM P. D. PETRUM TIT. S. CHRYSOGONI S. R. E. CARD. MAFFI, ARCHIE-
PISCOPUM PISANUM, VIGESIMUM QUINTUM EPISCOPATUS ANNUM FELI-
CITER EXPLENTEM.

PIUS PP. XI

Dilekte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Liben-
tissime sane didicimus pergrata te in Pastorum Principem voluntate
affici, tecum ipse recolendo, quot quibusque gratiis Deus per viginti quin-
que episcopatus tui annos — qui quidem III Idus Iunias feliciter explebun-
tur — pastorale munus tuum sit continenter prosecutus. Quorum quidem
divinorum munerum recordationem non modo, uti scribis, gratam volun-
tatem tuam in Deum excitare; sed gaudio etiam laetitiaque te omnino
perfundere consentaneum est: siquidem, divino fretus auxilio, laboribus
nunquam pepercisti ut concretum tibi gregem, a fallacibus errorum semi-
tis remotum, per aeternae salutis pascua sedulo diligenterque conduceres.
Nil igitur mirum si clerus populusque tuus amantissimus, lactum huius-
modi eventum peculiaribus amoris significationibus concelebrare percu-
piat. Id profecto postulant cum praeclara tua in istam dioecesim promerita,
quibus per hosce annos omnium animos tibi arctissime devinxisti, tum
egregia illa sacrarum prophanarumque rerum doctrina qua polles, quaque
iure meritoque a quovis virorum ordine doctissimus haberis. Quod prae-
terea Nobis perlatum est fore ut, eodem ipso die, paroeciale S. Catharinae
aedem, ad pristinam dignitatem nuper restitutam, sacris peragendis iterum
adhibeatis, ac delatae istuc sollemni ritu Beati Ioannis a Rivalta exuviae
fidelium cultui proponantur, id sane fructuosiorem augustioremque epi-
scopatus tui natalem efficiet. Vota igitur, quibus omnes virtutis tuae aesti-
matores te prosequuntur, ominibus Nostris cumulamus, id potissimum a

Deo precati ut ad Ecclesiae Sanctae utilitatem te quam diutissime sospitet. Ut autem habeas paternae Nostrae benevolentiae testimonium tibi damus ut, sacris operatus, adstantibus nomine Nostro benedicas, plenissimam eisdem admissorum veniam proponens, statis condicionibus lucrandam. Divinorum insuper munerum conciliatrix apostolica sit benedictio quam tibi, dilecte fili Noster, clero populoque tuo, amantissime in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die xx mensis Maii anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

PIUS PP. XI

II

AD EUM P. D. ALOIsum S. GEORGII IN VELABRO S. R. E. DIAC. CARD. SIN-
CERO, QUEM LEGATUM MITTIT IN BELGICAM AD SOLEMNEM S. HUBERTI
EPISCOPI CELEBRATIONEM.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster, salutem et apostolicam benedictionem. — Singulari quadam pietate colitur, uti nosti, in Belgio praesertim regno, S. Hubertus, utpote qui tamquam illius regionis Apostolus ab omnibus habeatur. Is enim, nobili genere in Aquitania ortus, non sine mira divinae gratiae ope, principum aulis relictis, ad immortalitatis assequendam coronam, se totum aeterni Regis servituti dedidit; tantumque brevi in omnium virtutum laude profecit ut dignus visus sit qui, post S. Lamberti necem, cui quidem in regenda dioecesi sedulam navarat operam, Maestrichtensis Episcopus eligeretur. Cum autem Leodium honoris sui sedem transtulisset, primus fuit illius urbis sacrorum Antistes; atque omnes norunt quam egregie eius studium eluxerit in proximorum salute modis omnibus quaerenda. Vir in sermone potens, non solum, uti fertur, reliquos idolorum cultores in Ardenna, Brabantia aliisque locis finitimis, ad christianam fidem convertit; sed etiam ut omnes in fide ipsa *radicati et fundati* persisterent pro viribus elaboravit. Quemadmodum, dum vixit, visus est virtutis exemplum omnibus ad imitandum propositum, ita, magna vis est beneficiorum quae ipse, cum plurimum gratia valeat apud Deum, inde ab obitu in exorantes fideles nullo non tempore contulit. Itaque mirum non est si nunc, duodecimo abeunte saeculo ex quo in caelum avolavit, cives cuiusque ordinis ex Belgio regno, nec pauci ex propinquis Galliae, Luxemburgi et Hollandiae regionibus, percupiant grata eum memoria prosequi, praecipue in urbe

quae ab ipso S. Huberti nomen traxit. Iamvero cum instanter petierit a Nobis Namurensis Episcopus, cuius quidem in dicione est urbs illa, ut Legatum Nostrum in eventu tam fausto mitteremus, libentes admodum te his Litteris, dilecte fili Noster, eligimus ut, Nostram gerens personam, sacris eis sollemnibus praesisis; non dubitantes quin, pro eximia tua pietate dignitatisque amplitudine et clarissimorum virorum praesentia, in triumphum res cedat catholicae fidei, cuius S. Hubertus propugnator fuit invictissimus. Quo autem apertius pateat Nostra erga eos fideles benevolentia, tibi damus praeterea ut, sacris operatus, adstantem populum nomine Nostro benedicas, plenam eidem admissorum veniam proponens, ad Ecclesiae praescripta lucrandam. Interea, caelestium nuntiam munera, tibi, dilecte fili Noster, sollerti Namurensi Episcopo ceterisque sacris Pastoribus, iisque omnibus qui saecularibus sollemnibus intererunt apostolicam benedictionem effuso animo impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die xx mensis Maii anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

PIUS PP. XI

III

AD RR. PP. MICHAELEM EVANGELISTI, MODERATOREM EREMITARUM CAMALDULENSIUM O. S. B., IOANNEM VALENZANI, PRAEPOSITUM EREMITARUM CAMALDULENSIUM MONTIS CORONAE, VINCENTIUM BARBAROSSA, ABBATEM GENERALEM MONACHORUM CAMALDULENSIUM: NONO EXEUNTE SAECULO AB OBITU S. ROMUALDI.

PIUS PP. XI

Dilecti filii, salutem et apostolicam benedictionem. — Compertum est Deum semper, pro Ecclesiae Sanctae necessitatibus, miros quosdam protulisse viros, qui pro suo quisque ingenio atque natura, variis conditis religiosorum familiis, alumnos suos vel tamquam sacros milites haereticis opponerent, vel quasi fidei satores per terrarum orbem mitterent, vel demum uti virtutum omnium cultores ingruentibus vitiis obiicerent. Hos inter praeclarum certe locum obtinet S. Romualdus, legifer pater vester, qui merito quidem eremitice vitae in Occidente instaurator propagatorque sollertissimus habetur. Ecquis autem ignorat quantopere christianae civilique rei eius Ordo, temporibus maxime virtuti fideique infensis, profuerit? Camaldulenses enim, inter alia, non modo assiduis precibus aeterna-

rumque rerum contemplationi vacando divina auxilia militanti Ecclesiae conciliare consueverunt, sed etiam et exempla severioris vitae proponendo pietatem in populo excitare et codices olim multiplicando veteris sapientiae monumenta servare conati sunt. Immerito igitur nonnulli vitam improbant quam agunt in recessibus monachi, quasi otiosa sit vel inutilis; hi enim cum nobilia omnia atque praeclara non negligant, eo potissimum spectant ut, per asperam Crucis viam, caelestia terrenis anteponant, quod quidem vivendi genus tanti a christifidelibus aestimari debet quanti ab Ecclesia Dei vel a prioribus aetatibus continenter habitum est. Quapropter feliciter mox continget ut nonum expleatur saeculum ex quo vir sanctissimus Romualdus ad gloriam triumphantis Ecclesiae evectus est. In qua rei faustitate suadet profecto utilitas non minus quam deus ut sollemniter vos tanti viri memoriam celebretis, eo magis quod per has honoris significations recordatio etiam fit sanctitatis antiquae. Dum tanta in praesens dominatur ubique voluptatum cupiditas, opportune sane memoratur S. Romualdi austeritas ac poenitentiae ostenditur via qua aeternam homines salutem assequantur. Imprimisque vobis opus est, dilecti filii, ut religiosum legiferi Patris spiritum in vobis suscitetis: cum caritatem mutuam inter vos excitantes tum illam vitae sanctae disciplinam studiosius in dies excolentes qua Conditor ipse in exemplum praefulsit. Ita vos, ut ait Apostolus, *mortui estis, et vita vestra est abscondita cum Christo in Deo: mortui scilicet fluxis mundi rebus, sed alte in caelestibus defixi;* siquidem haec una demum dicenda est vita veri nominis, quae perenni Christi gratia roboratur, quae in Deo semper manet, quaeque iam ex hac mortali aetate aeternae beatitatis gaudiis quasi perfunditur. Ad Nos quod attinet, ut conceptum ex saeculari eventu fervorem impense vos retineatis, opportuna auxilia a Deo vobis precamur; quo autem eiusmodi commemoratione augustinus flat, libenter damus ut qui sacris solemnibus praefuerit in praecipua uniuscuiusque Congregationis domo celebrandis, adstantibus nomine Nostro benedicat, plenam eisdem admissorum veniam proponens, ad praescripta Ecclesiae lucrandam. Interea caelestium ausper munera itemque paternae benevolentiae Nostrae testis apostolica sit benedictio quam vobis, dilecti filii, singulisque sodalibus vestris effuso animo impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die V mensis Iunii anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

PIUS PP. XI

IV

AD R. P. D. AUGUSTUM HLOND, ARCHIEPISCOPUM GNESENSEM ET POSNA-
NIENSEM, OB PRIMUM EUCHARISTICUM CONVENTUM IN POLONIA CELE-
REMANDUM.

PIUS PP. XI

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem. — Nos qui-
dem Sacramenti augusti cultum per eucharisticos conventus impensius in
dies, pro re nata, amplificare, ad extremum vitae spiritum, Deo dante,
studebimus: satis enim experiundo compertum est quantum conferant hi
coetus cum ad fidem caritatemque augendas, tum ad spem aeternae gloriae
roborandam; cumque Eucharistia quasi centrum sit christianaee religionis,
nemo est qui non videat, divinam vim continuo inde erumpentem et ordi-
nem rerum prorsus novum afferre et in venas omnes societatis domesticae
civilisque dimanare. Quare libenti animo didicimus eucharisticam congres-
sionem mox actum iri in urbe *Inowrocław*, eoque non modo clerum popu-
lumque ex tuis archidioecesibus, sed etiam plurimos ex vicinia catholicos
sacrorumque Antistites non paucos conventuros esse. Ac meritam sane
laudem iis omnibus hic tribuimus qui apparandae rei operam quoquo
modo dederunt; eo magis quod, cum primum congressus huiusmodi in
Polonia celebretur, spem fovemus alios etiam ibidem eum esse consecuturos.
Urgete igitur optimum coeptum; tum prisca instituta, sicubi obsoleverint,
instaurando, ut sodalicia eucharistica, ut supplicationes Sacramento augu-
sto ad adorandum proposito, ut alia huius generis opera; tum instando
potissimum ut frequens Eucharistiae usus in Polona gente revirescat.
Ita enim auspicato fiet ut, comploratis vitiis, mirabili religionis ardore
inde accendantur fideles, atque, publice regia Christi potestate agnita, varii
hominum ordines, sanctissimis legibus obtemperando, divino pacis et pro-
speritatis dono frui queant. Nos vero ut res ex sententia cedat, opportuna
vobis munera a Deo precamur; et indulgentias, privilegia, indulta, dispen-
sationes confirmantes, quae in Apostolicis Litteris die VII mensis Martii
anno MDCCCCXXIV datis, largiti sumus, in caelestium gratiarum auspicium
itemque in paternae benevolentiae Nostrae signum, tibi, venerabilis fra-
ter, iisque omnibus qui conventui intererunt apostolicam benedictionem
effuso animo impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die VIII mensis Iunii anno
MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

PIUS PP. XI

V

AD EUM P. D. ALEXANDRUM TIT. S. AUGUSTINI S. R. E. PRESB. CARD.
KAKOWSKI, ARCHIEPISCOPUM VARSAVIENSEM ET AD CETEROS ARCHIE-
PISCOPOS ET EPISCOPOS POLONIAE: COMMUNIBUS LITTERIS RESPONDET E
CONVENTU VARSAVIENSI DATIS.

PIUS PP. XI

Dilecte fili Noster et venerabiles fratres, salutem et apostolicam benedictionem. — Quamquam de condicione rerum in quibus Ecclesia apud vos versatur saepe certiores Nos facere consuevistis, gratissimae tamen Nobis eae litterae fuerunt quas e Varsaviensi conventu coniunctim dedistis; ut enim dioecesium vestrarum bono in hac difficultate temporum consuleretis, opportunè pollicebamini actionem catholicam, quam vocant, ad Apostolicae huius Sedis praescripta non semel edita, studiose vos provertueros esse. Nemo non videt quam immensus pateat laboris campus, ubi non solum clerus, sed etiam lecti de populo viri sollertia suam modis omnibus exercere queant. Nec minus iucunda Nobis ea fuit grati animi significatio quam praebere voluistis quia egregium istum Apostolicae Sedis Nuntium in amplissimum S. R. E. Cardinalium Collegium cooptavimus; eo magis quod recte vos peculiare quoddam benevolentiae Nostrae signum erga istam Rempublicam in hoc agnovistis. Quod ad vexationem pertinet Mexicanae gentis, non miramur equidem si dolorem inde tam impensum, ut scribitis, Poloni persentiant; utque pias preces pro fratribus fundere perseverent enixe rogamus. Ceterum diligenter quidem perpendimus quae vos, collatis consiliis, Nobis proposuistis; de eaque re oportunas normas per Apostolicum Nuntium Nostrum afferendas vobis iam curavimus. Atque Dei auxilia vobis precati ut quae prudenter statuistis in effectum ducatis, caelestium auspicem munerum itemque paternae voluntatis Nostrae testem, vobis, dilecte fili Noster et venerabiles fratres, singulisque dioecesibus unicuique vestrum concreditis apostolicam benedictionem effuso animo impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die x mensis Iunii anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

PIUS PP. XI

VI

**AD R. P. EDUARDUM HUGON, O. P., CUI ABSOLUTOS EDITOSQUE TRACTATUS
DOGMATICOS GRATULATUR.**

PIUS PP. XI

Dilekte fili, salutem et apostolicam benedictionem. — Cum Tractatus dogmaticos, quos vocasti, postremo edito haud ita pridem volumine, non sine magna intellegentium voluptate compleveris, equidem opus istud tuum, quemadmodum auspicato coeptum per Litteras Nostras probavimus, sic feliciter nunc absolutum paterno tibi ex animo gratulamur. Gratulamur autem, non modo causâ tuâ, cuius doctrinam atque in Summa Aquinatis interpretanda subtilitatem peritiamque placet iterato pontificalis benevolentiae testimonio commendare, sed etiam quia abs te optime consultum videmus studiosorum utilitatibus, qui in sacris disciplinis profecturi admodum sunt sive te in scholis audiunt sive scripta tua apud se idcirco manibus terunt quia, confecto studiorum curriculo, fidei dogmata altius retractare velint ac recognoscere. In quo eur heic repetamus vel revocemus amplissimas laudes, quibus, quarto ante anno, oblatos Nobis tractatus prosecuti sumus? Satius enim putamus publice confirmare, te, theologiae positivae lumina cum Scholasticae principiis coniungendo, Deo dante, effecisse, ut presso dicendi genere unum quoddam sacrae doctrinae corpus, ad mentem Angelici, sapienter digesseris atque ordinaveris. Cum igitur de divinarum rerum studiis tam paeclare sis meritus, ut paeclararius posthac mereri pergas cupimus atque optamus cum caelestium gratiarum emolumentis; quarum quidem gratiarum conciliatrix atque auspex sit apostolica benedictio, quam tibi, dilekte fili, peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die xxv mensis Iulii anno MDCCCCXXVII, Pontificatus Nostri sexto.

PIUS PP. XI

ACTA SS. CONGREGATIONUM

SUPREMA SACRA CONGREGATIO S. OFFICII

DUBIUM

DE CONVENTIBUS (QUOS DICUNT) AD PROCURANDAM OMNIUM CHRISTIANORUM UNITATEM.

Occasione conventus, qui diebus 3–21 proximi mensis Augusti habebitur Lausonii in Helvetia, propositum est Supremae Sacrae Congregationi S. Officii dubium:

« An liceat catholicis interesse vel favere acatholicorum conventibus, coetibus, concionibus, aut societatibus quae eo spectant ut omnes christianum nomen uteumque sibi vindicantes uno religionis foedere conscientur? »

In Congregatione Generali, Feria IV, die 6 Iulii 1927, Emī ac Revīni Domini Cardinales in rebus fidei et morum Inquisitores Generales respondentum mandarunt:

« Negative, atque standum omnino decreto ab hac ipsa Suprema Sacra Congregatione die 4 Iulii 1919 edito *De participatione catholicorum societati* “Ad procurandam christianitatis unitatem „».

Ss̄mus Dominus Noster D. Pius div. Prov. Pp. XI sequenti Feria V, die 7 eiusdem mensis et anni, in solita audientia R. P. D. Adssessori S. O. impertita, relatam sibi Em̄orum Patrum resolutionem approbavit et publicari iussit.

Datum Romae, ex Aedibus S. Officii, die 8 Iulii 1927.

Aloisius Castellano,

L. ☩ S.

Supremae S. C. S. Off. Notarius.

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

I

PATAVIN. ET VICENTIN.

DISMEMBRATIONIS ET AGGREGATIONIS

DECRETUM

Pertinet ad paroeciam de *Curtarolo*, in Patavina dioecesi, territorium quoddam, dexteram oram fluminis *Brenta* attingens ac finibus paroeciae de *Vaccarino*, dioecesis Vicentinae, undequaque circumscriptum, quod in praesenti incolunt sex numero familiae, fere quinquaginta animas complectentes.

Porro familiae hae enixa prece postularunt ut dictum territorium a Patavina paroecia de *Curtarolo* dismembraretur et Vicentinae paroeciae de *Vaccarino* potius uniretur, tum cum sit valde remotum a sua ecclesia paroeciali de *Curtarolo* et contra sit propinquum ad illam de *Vaccarino*, ad quam ipsae familiae pietatis ac religionis obligationibus satisfaciendis iam solent accedere, tum etiam cum ad civile municipium quod dicitur *Piazzola sul Brenta* pertineat, cuius est pars territorium quoque paroeciam de *Vaccarino* constituenta.

Huiusmodi precibus, suffragantibus utriusque dioecesis Ordinariis, Ss̄m̄ Dominus Noster Pius divina Providentia Pp. XI benigne annendum censuit. Quapropter, suppleto, quatenus opus sit, quorumcumque in hac re interesse habentium vel habere praesumentium, consensu, ex certa scientia deque Apostolicae potestatis plenitudine, hoc Consistoriali decreto, perinde valituro ac si Apostolicae sub plumbo Litterae expeditae essent, statuit ut memoratum territorium cum suis incolis a paroecia de *Curtarolo* et a dioecesi Patavina dismembretur atque paroeciae de *Vaccarino* ac dioecesi Vicentinae aggregetur, sicuti de facto illud dismembrat et aggregat.

Ad haec omnia autem exsecutioni mandanda, eadem Sanctitas Sua deputare dignata est R. P. D. Ferdinandum Rodolfi, Episcopum Vicentinum, cum facultatibus necessariis et opportunis, etiam subdelegandi, ad effectum de quo agitur, alium virum in ecclesiastica dignitate constitutum, itemque pronuntiandi super quavis oppositione in exsecutionis actu quomodolibet oritura; iniuncta eidem obligatione intra sex menses, a

subsignata die computandos, transmittendi ad hanc Sacram Congregationem authenticum exemplar peractae execusionis. Contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 18 Martii 1927.

✠ C. CARD. DE LAI, Episc. Sabinen. et Mandelen., *Secretarius.*

L. ✠ S.

† Fr. Raphaël C., Archiep. Thessalonicens., *Adsestor.*

II

PROVISIO ECCLESIARUM

Sanctus Dominus Noster Pius divina Providentia PP. XI, decretis Sacrae Congregationis Consistorialis, Ecclesias quae sequuntur de proprio singularis Pastore providit, nimirum:

1 Iulii. — Metropolitanae Ecclesiae Sanctae Severinae praefecit R. P. D. Antonium Galati hactenus Episcopum Oppidensem.

— Titulari episcopali Ecclesiae Dadimensi, R. P. D. Iosephum a Iesu Lopez, Vicarium generalem dioecesis de *Aguas Calientes*, quem constituit Auxiliarem R. P. D. Ignatii Valdespino y Diaz Episcopi eiusdem dioecesis.

7 Iulii. — Cathedrali Ecclesiae Catamarcensi, R. P. D. Innocentium Davila y Matos, hactenus Episcopum titularem Ostracinitensem.

— Cathedrali Ecclesiae Paranensi, R. D. Julianum Martinez parochum praedictae cathedralis ecclesiae.

— Cathedrali Ecclesiae Cordubensi in America, R. D. Firminum Lafitte, parochum ad S. Nicolai civitatis Bonaerensis.

— Cathedrali Ecclesiae Sancti Iacobi de Extero, R. D. Audinum Rodriguez e dioecesi Cordubensi in America.

8 Iulii. — Cathedrali Ecclesiae Laudensi, R. P. D. Petrum Calchi-Novati, hactenus Episcopum Bobiensem.

— Cathedrali Ecclesiae Anagninae, R. D. Gaudentium Manuelli, Cubicularium intimum Sanctitatis Suae, archipresbyterum oppidi *Oleggio* dioecesis Novariensis.

12 Iulii. — Titulari episcopali Ecclesiae Selinuntinae, R. P. Iosephum Dinand, e Societate Iesu, quem constituit Vicarium Apostolicum Iamaicæ.

15 Iulii. — Titulari episcopali Ecclesiae Thermopylensem, R. P. D. Henricum Thompson, iam Episcopum Giblatariensem.

— Cathedrali Ecclesiae Oleastrensi, R. D. Iosephum Miglior, Antistitem Urbanum, Vicarium generalem archidioecesis Calaritanae.

16 Iulii. — Titulari episcopali Ecclesiae Myrinensi, R. D. Eduardum Galvin, e Societate Missionum exterarum a S. Columbano, quem constituit Vicarium Apostolicum de Hanyang.

25 Iulii. — Titulari episcopali Ecclesiae Ostracinitensi, R. P. D. Alexandrum Berlioz, hactenus Episcopum Hakodatensem.

SACRA CONGREGATIO CONCILII

DECLARATIO

Cum Ioseph Paccagnella, sacerdos Patavinae dioecesis, mandatis huius S. C. Concilii circa exsecutionem quarundam piarum voluntatum non paruerit, eadem S. C. declarat praefatum sacerdotem Iosephum Paccagnella incurrisse interdictum personale ad normam can. 2275 Codicis iuris canonici, illi comminatum inde a die 27 Aprilis 1927.

Datum Romae, die 12 Iulii 1927.

D. CARD. SBARRETTI, *Praefectus.*

L. S.

† Iulius, Ep. tit. Lampsacen., *Secretarius.*

SACRA CONGREGATIO DE PROPAGANDA FIDE

I

PROVISIO ECCLESIARUM

Ss̄m̄ Dominus Noster Pius divina Providentia Pp. XI, decretis Sacri Consilii christiano nomini propagando, quae sequuntur Ecclesias de proprio Pastore providere dignatus est, nimirum:

25 Maii 1927. — Cathedrali Ecclesiae Giblatariensi praefecit R. D. Richardum Fitzgerald, e dioecesi Cloynensi.

18 Iunii. — Cathedrali nuper erectae Ecclesiae de Dinajpur in Indiis Orientalibus praefecit R. P. D. Sanctinum Taveggia, hactenus Episcopum Krishnagarensem.

— Cathedrali nuper erectae Ecclesiae de Chittagong in Indiis Orientalibus, R. D. Alfridum Lepailleur, ex Instituto Ssīmæ Crucis.

14 Julii. — Cathedrali Ecclesiae Poonensi, R. P. D. Henricum Doëring, e Societate Iesu, hactenus Archiepiscopum titularem Madytensem.

— Cathedrali Ecclesiae de Fukuoka nuper erectae in Iaponia, R. D. Ferdinandum Thiry, e Societate Parisiensi pro Missionibus Exteris.

16 Julii. — Cathedrali Ecclesiae de Nagasaki, R. D. Ianuarium Hayasaka, e dioecesi Hakodatensi.

II

NOMINATIONES

Brevibus Apostolicis nominati sunt:

21 Aprilis 1927. — *Vicarius Apostolicus novi vicariatus de Lang-Long*, R. D. Alexander Carlo, e Societate Parisiensi pro Missionibus Exteris.

8 Iunii. — *Vicarius Apostolicus de Rabat in Africa Septentrionali*, R. P. Henricus Viele, ex Ordine Fratrum Minorum.

Successivis decretis Sacra Congregatio de Propaganda Fide renunciavit ad suum beneplacitum:

18 Iunii 1927. — R. D. Henricum Breuer, ex Congregatione Oblatorum B. M. V. Immaculatae, *Praefectum Apostolicum de Pilcomayo*.

21 Iunii. — R. D. Erminium Bonetta, e Pont. Instituto Missionum ad exteriores a SS. Petro et Paulo, Ambrosio et Carolo, *Praefectum Apostolicum de Keng-tung*.

2 Iulii. — R. D. Augustinum Wachter, e Congregatione Missionariorum S. Iosephi de Mill Hill, *Praefectum Apostolicum de Borneo septentrionali*.

15 Iulii. — R. P. Edgardum Häring, O. F. M., *Praefectum Apostolicum de Shohchow*.

19 Iulii. — R. P. Clementem van der Pas, O. Carmelitarum, *Praefectum Apostolicum nuper erectae praefecture de Malang in insula Iava*.

SACRA CONGREGATIO RITUUM

I

BRIXIEN.

BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS VEN. SERVÆ DEI VINCENTIAE GEROSA
ALTERIUS FUNDATRICIS INSTITUTI SORORUM A CARITATE IN OPPIDO
LUERE.

SUPER DUBIO

An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe et Caritate in Deum ac proximum; neconon de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Fortitudine, Temperantia earumque adnexis, in gradu heroico, in easu et ad effectum de quo agitur?

Etsi omnium, qui *amici Dei facti sunt*, praecolla vita numquam careat exemplis, quae plerique imitari queant, uti est divi Ambrosii sententia: *Sanctorum vita ceteris norma vivendi est* (Ep. XXII); aliquorum tamen mortalis cursus is fuit, ut eorum sanctitas videatur aliena nemini. Huiusmodi porro censenda est vitae ratio quam sibi constituit constanterque tenuit Ven. Dei Famula Vincentia Gerosa, quae ingenuitate et humilitate apprime omnium admirationem et amorem sibi conciliauit. Ab ineunte aetate castimoniam non modo, sed virginitatem illibatam servare statuit, et quod mente conceperat usque ad obitum fideliter praestitit, modestiam in ore, habitu, incessu, moribusque suis omnibus praferens eximiam. Parentes sortita honestissimos, qui coriorum mercaturam exercebant, suam iisdem praestare operam non renuit, imo et nundinas frequentare est coacta, in quibus eius virtus admiratores multos nacta est. Cibi parsimonia delectabatur et poenitentiae instrumenta adhuc adulescentula adhibere coepit, ut innocens manibus et mundior corde propius caelesti Sponso, qui pascitur inter lilia, accederet. Repudiatis nuptiis a parentibus sibi oblatis, in deliciis habuit puellas apud se congregare cunctis diebus festis, ac praecipue saturnalium tempore, easque honestis lusibus piisque precebus, interpositis interdum modestis refectiunculis, morabatur, ut pietate et doctrinae praecolis excoleret, atque a peccandi periculis arceret.

Parentibus orbata, patruis et amitis subiecta permanxit, nihil in sua agendi ratione inducens quod novitatem saperet. Uni quippe Deo placere contendens, qui corda scrutatur ac renes, nullis fraudulosis technis, nullis

anfractibus in operando, nullis ambagibus in dicendo unquam est usa. Puram ac lucidam oculi sui pupillam habens, nihil obliquum aut perversum in aliorum actibus latè suspicabatur, iudicandi condemnandique munus ad Deum pertinere dignoscens, nihil de quopiam temere iudicavit, atque ita promeruit servavitque candidae simplicitatis laudem.

Tricesimum iam attigerat aetatis annum, dum, sancto inito foedere cum Bartholomaea Capitanio, superiore anno inter Beatas Virgines solemini ritu relata, vocationi quam iam dudum experiebatur, se et bona sua impendendi in puellarum tutamen et aegrotantium solamen, intendere decrevit. Puellarum itaque societatem instituit, quam sub Beatissimae Virginis Mariae tutela posuit, sacellumque instauravit quo eadem pro pietatis obeundis officiis convenientire, atque nosocomium egenis aegrotantibus aperuit ac necessaria supellectili instruxit. Quibus ministrandis ipsamet Dei Famula, una cum germana sorore sua Rosa, solerter operam impendere suscepit; verum triennio post grave passa est infortunium ob sororis amantissimae obitum. Ad eam solandam praesto fuit Bartholomaea Capitanio, quae eidem mentem suam manifestavit novi condendi sodalitii in eodem oppido Luere, ipsamque tamquam sociam et adiutricem sibi adesse rogavit. Negotii gravitatem formidavit Ven. Ancilla Dei, suamque ineptitudinem, ut sese a tanti oneris pondere liberaret, afferebat. Sed incassum: divinitus quippe provisum erat, ut duae istae mulieres veluti *cor unum et anima una* opus perficerent, quod pro Dei gloria et animarum salute B. Bartholomaea Capitanio molita fuerat. Quum autem in novo sodalitio, quod a Caritate nuncupatum fuit, omnia prospere faustequaque progrediebantur, immatura morte sublata est Beata Bartholomaea, quae prope moritura Ven. Vincentiam designavit, quae sibi in regmine et gubernio Instituti succedcret. Arduum sane contigit, ut Ven. Serva Dei, quae se obtemperando aptiorem quam gubernando censebat, impositum sibi pondus susciperet; quod sane nonnisi ex obedientiae praecepto assumpsit, tantaque alacritate obivit, ut decem annorum spatio quadraginta domibus auctum ac florens sodalitum conspexerit. In hoc salebroso itinere numquam Ven. Dei Famula collapsa est, numquam constitit ut quiesceret, numquam de animi contentione quidquam remisit, numquam tepuit aut elanguit in sancto fervore; sed quotidie maiora ostendebat incrementa virtutum, eiusque spiritus, dum corpus postremi morbi incommodis detinebatur, alaciore fiducia in Deum ferebatur. Neque mirum: etenim, « *iustorum semita quasi lux splendens procedit et crescit usque ad perfectum diem* » (Prov., IV, 18).

E vivis sublato Ven. Famulae Dei corpore, latius patuit eiusdem eximiarum virtutum rerumque egregie gestarum fama, eiusque nomen

adhuc in benedictione est. Haec heroicae virtutis natura est, haec Christi eiusque sectatorum gloria, quae morte non moritur, sed proborum omnium memoria ac laude augescit et splendidius clarescit. Quum itaque primum datum fuit iuridicis probationibus de Ven. Servae Dei vitae sanctitatis et virtutum fama colligendis manus apponere, Episcopi Brixensis auctoritate id peractum fuit; atque anno millesimo nongentesimo sexto, post accuratam disceptationem, Commissio introductionis Causae signata est a Pontifice Maximo sa. me. Pio X. Tum, nulla interiecta mora, Apostolicae tabulae conditae sunt, ceterisque iudiciis, quae rite constitutus iudicialis ordo ante dirimenda iubet, quam de virtutibus in specie cognitio proponatur, feliciter subinde absolutis, quumque cuncta praesto essent quae ad iuris tramitem paranda erant, habita est Congregatio Antepraeparatoria penes Reverendissimum Cardinalem Caietanum Bisleti, causae Relatorem, die decima secunda Augusti anno millesimo nongentesimo decimo nono. Interim locus datus est causae Bartholomaeae Capitanio quae ad optatum exitum properabat. Istius autem Beatificationis solemniis pompa splendidissima celebratis, coacta fuit die decima prima mensis Ianuarii vertentis anni Congregatio Praeparatoria super virtutibus eiusdem sociae lectissimae Vincentiae Gerosa in Apostolico Palatio Vaticano. Novissime vero, scilicet die decima secunda huiusc mensis, universus coetus sacrorum Rituum Congregationis generalia Comitia habuit coram Sanctissimo Domino nostro Pio Papa XI, in quibus a memorato causae Relatore ad discutiendum sequens propositum est Dubium: *An constet de virtutibus theologalibus Fide, Spe et Caritate in Deum ac proximum; necnon de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Fortitudine, Temperantia earumque adnexis, in gradu heroico, in casu et ad effectum de quo agitur?* Sententias Reverendissimorum tum Patrum Cardinalium, tum Patrum Consultorum, ex ordine prolatas intento animo est prosecutus Beatissimus Pater, monitosque voluit cunctos qui convenerant, ut iteratis precibus caelestis luminis ampliorem opem expostulandam satagerent.

Hodiernam vero diem Dominicam septimam post Pentecosten quum designasset ut de re suum iudicium proferret, sacris devotissime operatus, ad se vocari mandavit Rm̄os Cardinales Antonium Vico, Episcopum Portuensem et S. Rufinae, sacrae Rituum Congregationi Praefectum, et Caietanum Bisleti, causae Relatorem, itemque R. P. Carolum Salotti, S. Fidei Promotorem generalem et me infrascriptum Secretarium; quibus adstantibus, Pontificio solio insidens, solemniter edixit: *Constare de virtutibus theologalibus Fide, Spe et Caritate in Deum ac proximum; nec non de cardinalibus Prudentia, Iustitia, Fortitudine, Temperantia earumque adnexis Ven. Servae Dei Vincentiae Gerosa, in gradu heroico, in casu et ad*

effectum, de quo agitur. Atque hoc Decretum publici iuris fieri, et in acta sacrae Rituum Congregationis inseri iussit, nono Kalendas Augustas, anno millesimo nongentesimo vicesimo septimo.

✠ A. CARD. VICO, Ep. Portuen. et S. Rufinae,

S. R. C. Praefectus.

L. ✠ S.

Angelus Mariani, Secretarius.

II

Die 3 Octobris

S. TERESIÆ A JESU INFANTE, Virginis

DUPLEX

Omnia de Communi Virginis tantum, præter sequentia:

IN I VESPERIS

Pro Commemoratione: Ant. Veni, Sponsa Christi.

V. Spécie tua.

Oratio

Dómine, qui dixisti: Nisi efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum cœlorum: da nobis, quæsumus; ita beátæ Terésiæ Virginis in humilitáte et simplicitáte cordis vestígia sectári, ut præmia consequámur æterna: Qui vivis.

IN II NOCTURNO

Lectio IV

Terésia a Jesu Infante, Alensónii in Gállia, honéstis paréntibus, singulári et assídua erga Deum pietáte conspicuís, orta est. Inde a prima ætate, Spíritu prævénta, religiósam vitam ágere cupiébat. Sério autem promísit, se nihil Deo denegatúram, quod ipse ab ea pétere viderétur: quam promisíónem fidéliter usque ad mortem serváre satégít. Quinto ætatis anno, matre amissa, Dei providéntiæ se totam commísit sub vigilánti custódia amantissimi patris, sororúmque natu maiórum: quibus magístris, Terésia ad curréndam perfectiónis viam ut gigas exsultávit. Novénnis virginib⁹ ex Ordine sancti Benedicti Lexóviis excolénda tráditur, ibique in rerum divinárum cognitióne excéllere visa est. Décimo ætatis anno, arcánus et gravis morbus eam diu cruciávit, a quo, prout ipsa enárrat, ope Beatissimæ Virginis, quæ eídem subridens appáruit, et quam, sub título Dóminæ

Nostræ a Victória, per novendiália invocare stúduit, divinitus fuit liberata. Tunc angélico fervore repléta, ad sacrum convívium, in quo Christus sumitur, se diligentissime præparare curávit.

Lectio V

Ut primitus eucharístico pane fuit refécta, insatiabilem cœlestis huius cibi famem haurire visa est: unde, velut inspirata, Jesum rogábat, ut omnem mundanam consolationem in amaritudinem sibi vérteret. Inde tenerrimo in Christum Dóminum et in Ecclésiam amore exástuans, nihil antiquius hábuit, quam Carmelitárum Excalceatórum Ordinem ingrèdi, ut sui abnegatione, suisque sacrificiis, sacerdótibus, missionáriis, totique Ecclésie opem afférret, et innúmeras áimas Jesu Christo lucrifáceret: quod, iam morti próxima, apud Deum se factúram pollicita est. Propter setatis defectum, multas ad religiosam vitam amplecténdam naeta est difficultates, quibus tamen incredibilis animi fortitudine superat, quindecim annos nata, Lexoviensem Carmélum feliciter ingrèssa est. Ibi mirabiles Deus in Teresiæ corde ascensiones dispósuit, quae, Mariæ Vírginis vitam absconditam imitata, quasi hortus irriguus, flores ómnium virtutum germinavit, præcipue vero eximie in Deum et in próximum caritatis.

Lectio VI

Quo magis Altissimo pláceret, quum in Sacris Scripturis mónitum illud legisset: Si quis est párvulus, véniat ad me; párvula in spiritu esse voluit, et inde filiali fiducia Deo, tamquam patri amantissimo, se perpétuo trádidit. Hanc spirituális infantiæ viam, secundum Evangélii doctrinam, álios dócuit, speciátim novítias, quas ex obediéntia ad religiosarum virtutum stúdium informandas suscépit, atque ita apostólico zelo repléta, mundo, supérbia infláto et vanitátes diligenti, evangélicæ simplicitatis iter patefecit. Sponsus autem Jesus eam patiéndi desidério, tam in áima, quam in corpore, pénitus inflammavit. Insuper Dei caritatem undéquaque neglécetam animadveriens, summo dolore affécta, duóbus ante óbitum annis, Dei miserantis Amori se victimam óbtulit. Tunc, ut ipsa refert, cœlestis ignis flamma vulnerata est: unde caritatem consúmpta, in éctasim rapta, ferventissime ingéminans: Deus meus, te díligo; viginti quátuor annos nata, die trigésima Septémbribus, anno millésimo octingentésimo nonagesimo séptimo, ad Sponsum evolávit. Quod autem móriens promiserat, se perennem rosárum pluviam in terram demissúram, hoc, in cœlum recépta, innúmeris miraculis reápse adimplévit et in dies adíplet. Quare Pius Undécimus, Póntifex MÁXIMUS, die vigésima nona Aprilis, anno millésimo nongentésimo vigésimo tértio, eam inter beatas vírgines adscípsit: quam

novis fulgéntem prodigiis, biénno post, iubiláeo máximo recurrénte, décimo sexto kaléndas Júnias, solémniter sanctórum fastis accénsuit; ac dein ejus festum ad univérsam exténdit Ecclésiam.

Vesperae de sequenti, Commemoratio praecedentis.

Missa Dilexisti, de Communi Virginum præter Orationem: Dómine, qui dixisti, ut in Officio.

URBIS ET ORBIS

Ex quo caelitum honores Sanctae Teresiae a Iesu Infante, Virgini, Apostolica Sedes, suo supremo iudicio, anno millesimo nongentesimo vigesimo tertio, tribuendos esse decrevit, magna erga beatam Virginem ubique invaluit devotio; quae, innumeris beneficiis miraculisque, veluti rosarum imbre, foecundata, in dies magis ac magis mirifice crebrescit. Ea de causa, complures Sacrorum Antistites, imo vel ipsi Romanae Ecclesiae Purpurati Patres magnopere sibi in votis esse pandiderunt, ut Sanctae Teresiae a Iesu Infante honor et cultus, per Officium et Missam, a Suprema Auctoritate, in toto catholico orbe decernatur: quod postulatum Summo Pontifici Pio Papae XI suaviter arrisit. Quare ad iuris tramitem et ad normam Decreti 20 Februarii 1926 concinnatum Officium et Missam, prout in superiori exemplari prostat, per Eminentissimum Dominum Cardinalem Sacrae Rituum Congregationi Praefectum una cum R. P. D. Sanctae Fidei Promotore generali, diligenter revisum, ab eodem Cardinali subsignata die Sanctissimo Domino fuit exhibut, simulque oblatâ suppliatio ut festum S. Teresiae a Iesu Infante, Virginis, ad universam extenderetur Ecclesiam. Sanctitas vero Sua, supradictum Officium cum Missa in omnibus approbare dignata est, mandavitque ut ab utroque Clero, in universa Ecclesia, die 3 Octobris, sub ritu dupli minori, festum S. Teresiae a Iesu Infante, Virginis, quotannis recolatur: servatis de cetero rubricis. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Die 13 Iulii 1927.

✠ A. CARD. VICO, Ep. Portuen. et S. Rufinae,

S. R. C. Praefectus.

L. ✠ S.

Angelus Mariani, Secretarius.

DIVINUM RITUALE CEREMONIALE

DUBIUM

Sacrae Rituum Congregationi propositum fuit sequens dubium:

« An liceat Missam cum cantu vel lectam celebrare coram Ss̄mo Sacramento velato vel in pyxide exposito, intra vel extra tabernaculum? » Et quatenus Negative:

« Utrum huiusmodi usus saltem tolerari possit? »

Et Sacra eadem Congregatio, auditio specialis Commissionis suffragio, respondendum censuit: « Negative ad utrumque ».

Hac nacta occasione ipsa Sacra Rituum Congregatio decreta N. 3448, *Societatis Iesu*, 11 Maii 1878, et N. 4353, *Marianopolitana*, 17 Aprilis 1919, circa Missam et sacram Communionem in Altari expositionis Ss̄mi Sacramenti, adhuc in suo robore manere declarat; eorumque observantia a Revm̄is locorum Ordinariis peculiari studio curanda est.

Atque ita rescripsit ac declaravit, die 27 Iulii 1927.

✠ A. CARD. VICO, Ep. Portuen. et S. Rufinae,

S. R. C. Praefectus.

L. ☩ S.

Angelus Mariani, Secretarius.

DIARIUM ROMANAЕ CURIAE

Mercoledì 22 Giugno 1927, Sua Santità riceveva in Udienza di formalità il Sig. GIORGIO SAULYS, Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario della Lituania, per la presentazione delle Lettere credenziali.

COMUNICATO

Si rende noto, che il sacerdote Giuseppe Loreti, della dioceasi di Palestrina, secondo il disposto del canone 2300 del Codice di diritto canonico, è stato privato del diritto di vestire l'abito ecclesiastico.

Con ciò gli rimane interdetto l'esercizio di qualsiasi sacro ministero e sospeso il godimento dei privilegi clericali.

SACRA CONGREGAZIONE DEI RITI

Martedì, 5 Luglio 1927, nel Palazzo Apostolico Vaticano, si è tenuta la Congregazione *Ordinaria* dei Sacri Riti, nella quale al giudizio degli Emi e Revni Signori Cardinali componenti la medesima, sono state sottoposte le seguenti materie:

1. Introduzione della Causa di beatificazione e canonizzazione della Serva di Dio Maria Vittoria Teresa Couderc, Confondatrice della Società di Nostra Signora del Ritiro nel Cenacolo.
2. Conferma di culto, prestato da tempo immemorabile, al Servo di Dio Ugone Fossense, Abate dell'Ordine dei Premonstratensi, detto Beato.
3. Rassunzione della Causa di canonizzazione della Beata Giovanna Thouret, Fondatrice dell'Istituto delle Suore della Carità.
4. Intorno alle virtù del Beato Salvatore da Orta, laico professo dell'Ordine dei Minori, onde procedere alla discussione dei miracoli per la sua canonizzazione.
5. Intorno all'approvazione e concessione dell'Officio e Messa in onore del Beato Apollinare da Posat, martire, dell'Ordine dei Minori Cappuccini.
6. Intorno all'approvazione e concessione dell'Officio e Messa in onore dei Beati Lodovico François e Giovanni Enrico Gruyer, martiri, della Congregazione della Missione.

7. Intorno all'approvazione e concessione dell'Officio e Messa in onore del Beato Giovanni Francesco Burté, martire, dell'Ordine dei Minori Conventuali.
8. Intorno all'approvazione e concessione dell'Officio e Messa dei Beati Giuseppe Tommaso Pazery de Thorame, Carlo Geremia Beraud du Pérou e Pietro Claudio Pottier, martiri.
9. Intorno alla revisione degli scritti del Servo di Dio Stefano Pernet, Sacerdote della Congregazione degli Agostiniani dell'Assunzione e Fondatore dell'Istituto delle Piccole Suore dell'Assunzione.
10. Intorno alla revisione degli scritti della Serva di Dio Teresa di Gesù (Romero Balmesida) delle Concezioniste Francescane.
11. E finalmente intorno all'approvazione e concessione del Prefazio proprio in onore di S. Giovanni della Croce, Confessore e Dottore della Chiesa.

Martedì, 12 Luglio 1927, nel Palazzo Apostolico Vaticano, dinanzi l'augusta presenza del Santo Padre, si è tenuta la Congregazione *Generale* dei Sacri Riti, nella quale gli Emi e Revni Signori Cardinali, i Revni Prelati ed i Consultori teologi, componenti la medesima, hanno discusso e dato il loro voto sul dubbio delle virtù in grado eroico nella causa di beatificazione e canonizzazione della Ven. Serva di Dio Vincenza Gerosa, Confondatrice dell'Istituto delle Suore di Carità in Lovere, diocesi di Brescia.

Martedì, 26 Luglio 1927, nel Palazzo Apostolico Vaticano, con l'intervento degli Emi e Rmni Signori Cardinali e col voto dei Rmni Prelati Officiali e dei Consultori teologi, componenti la Sacra Congregazione dei Riti, si è tenuta la Congregazione *Preparatoria* per discutere il dubbio sopra l'eroismo delle virtù esercitate dalla Ven. Serva di Dio Alice Le Clerc, Fondatrice dell'Istituto di Nostra Signora.

SEGRETERIA DI STATO

CONGREGAZIONI ASSEGNAME AI NUOVI CARDINALI

Con Biglietti della Segreteria di Stato in data 23 Giugno 1927, il Santo Padre si degnava assegnare le seguenti Sacre Congregazioni agli Emi e Revni Signori Cardinali ai quali nel medesimo giorno aveva imposto il Cappello Cardinalizio:

All'Emo Sig. Card. Lorenzo Lauri, le Sacre Congregazioni *del Concilio, dei Sacramenti e degli Affari Ecclesiastici Straordinari*.

All'Emo Sig. Card. Ernesto Van Roey, le Sacre Congregazioni *di Propaganda Fide, dei Seminari e delle Università degli Studi, e della Rev. Fabbrica di S. Pietro*.

Sei venuto al mondo secondo l'etichetta assennata e sono stato approvato da ormai quasi trent'anni con le stesse forme di servizio. Sono stato sempre un uomo d'ogni oggetto buon, ma non a sufficienza per meritarmi la benedizione della Santa Sede.

NOMINE

Con Biglietto della Segreteria di Stato il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si degnava nominare:

8 Giugno 1927. Il Revmo P. Romualdo Souarn, degli Agostiniani dell'Assunzione, Consultore della Sacra Congregazione dei Religiosi.

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

7 Maggio 1927. Monsig. Andrea Cassulo, Arcivescovo tit. di Leontopoli, Delegato Apostolico nel Canada e Terranova.

20 Giugno » Monsig. Federico Callori di Vignale, Allegato Apostolico per la presentazione della Berretta cardinalizia a Monsig. Augusto Hlond, Arcivescovo di Gnesna e Posnania.

Assistanti al Soglio Pontificio:

19 Novembre 1926. Monsig. Agostino Kilian, Vescovo di Limburgo.

20 Aprile 1927. Monsig. Guido Conforti, Arcivescovo Vescovo di Parma.

28 Maggio » Monsig. Eduardo De Ropp, Arcivescovo di Mohilew.

Protonotari Apostolici ad instar participantium:

5 Aprile 1927. Monsig. Giuseppe Ruessing, della diocesi di Omaha.

30 Giugno » Monsig. Biagio Rajic, dell'Amministrazione Apostolica di Backa.

7 Luglio » Monsig. Francesco Meis, della diocesi di Münster.

» » Monsig. Giuseppe Mausbach, della medesima diocesi.

9 » » Monsig. Geremia Cahill, della diocesi di Auckland.

Prelati Domestici di S. S.:

11 Gennaio 1927. Monsig. Tommaso Vierzorek, dell'archidiocesi di Lodz.

3 Marzo » Monsig. Raimondo E. Silva, della diocesi di Calabozo.

12 » » Monsig. Soltano Halko, della diocesi di Neosolio.

6 Aprile » Monsig. Pietro L. O'Loughlin, della diocesi di Lincoln.

2 Maggio 1927. Monsig. Francesco Mirecki, della diocesi di Czestochowa.

» » Monsig. Vincenzo Zamojski, della medesima diocesi.

4 » » Monsig. Giovanni W. Osadnik, della diocesi di Fort Wayne.

- 3 Giugno 1927.** Monsig. Michele A. Tarrent, della diocesi di Springfield (Ill.).
 » » » Monsig. Luigi Guglielmo Lammert, della medesima diocesi.
10 » » Monsig. Bernardo De Felicis (Roma).
21 » » Monsig. Giacomo Mc Aleese, della diocesi di Brooklyn.
22 » » Monsig. Eugenio Hillmann, dell'Amministrazione Apostolica di Innsbruck.
24 » » Monsig. Giulio De Trannay, dell'archidiocesi di Malines.
 » » » Monsig. Giovanni Pietro Jansen, della medesima archidiocesi.
 » » » Monsig. Tommaso P. Griffin, della diocesi di Raleigh.
25 » » Monsig. Patrizio P. Crane, dell'archidiocesi di St. Louis (Miss).
 » » » Monsig. Giuseppe Selinger, della medesima archidiocesi.
 » » » Monsig. Giuseppe Wentker, della medesima archidiocesi.
30 » » Monsig. Salvatore Merida Perez, dell'archidiocesi di Granata.
5 Luglio » » Monsig. Riccardo Lacarra, dell'archidiocesi di Brindisi.
7 » » Monsig. Giuseppe Fischer, della diocesi di Breslavia.
 » » » Monsig. Rodolfo Hofmann, della medesima diocesi.
8 » » Monsig. Tommaso Lane, della diocesi di Auckland.
11 » » Monsig. Leonard Schanzenbach, dell'archid. di Friburgo.
 » » » Monsig. Francesco Fünfgeld, della medesima archidiocesi.
15 » » Monsig. Giovanni Evangelista Deller, della diocesi di Augsburg.
 » » » Monsig. Giuseppe Funk, della medesima diocesi.
18 » » Monsig. Francesco Herzog, dell'archidiocesi di Praga.
21 » » Monsig. Stanislao Bertucci, della diocesi di Anagni.

ONORIFICENZE

Con Brevi Apostolici, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di conferire:

Il Cavalierato dell'Ordine Piano:

- 9 Aprile 1927.** Al sig. Giuseppe Conte, della diocesi di Friburgo.
25 Giugno » Al sig. avv. Renato Pascalis, della diocesi di Nizza.

La Gran Croce dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

- 4 Luglio 1927.** Al sig. dott. Adriano Pietro Norberto Koolen, dell'archidiocesi di Utrecht.

La Commenda con Placca dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

- 18 Agosto 1926.* Al sig. Lodovico Gdyk, dell'archidiocesi di Varsavia.
7 Giugno 1927. Al sig. Giosuè Francesco Trocado, dell'archidiocesi di Praga
30 » » » Al sig. Giovanni Nocera, della diocesi di Piazza Armerina.

La Commenda dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

- 22 Febbraio 1927.* Al sig. conte Paolo De Frontin, dell'archidiocesi di Rio de Janeiro.
 » » » Al sig. dott. Gioacchino Moreira da Fonseca, della medesima archidiocesi.
16 Maggio » Al sig. dott. Francesco Peucker, dell'archidiocesi di Praga.
7 Giugno » Al sig. architetto Mario Palanti, dell'archidiocesi di Milano.
17 » » Al sig. Teodoro Mac Manus, dell'archidiocesi di Baltimora.
18 » » Al sig. Enrico Scaramelli, dell'archidiocesi di Bologna.
27 » » Al sig. cav. Rodolfo Liffers, della diocesi di Harlem.
5 Luglio » Al sig. conte Emmanuel De Kervéguen, della diocesi di Meaux.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Gregorio Magno, classe civile:

- 13 Gennaio 1927.* Al sig. Giuseppe Wybicki, della diocesi di Culma.
 » » » Al sig. Leone Janta-Polczynski, della medesima diocesi.
27 Giugno » Al sig. Carlo Erling, della diocesi di Osnabrück.
28 » » Al sig. Giovanni Koonings, della diocesi di Bois-le-Duc.
1 Luglio » Al sig. Antonio Pavan, del Patriarcato di Venezia.
6 » » Al sig. Gerardo A. M. van Cranenburgh, della diocesi di Harlem.
8 » » Al sig. Giorgio Ugeux, dell'archidiocesi di Malines.
 » » » Al sig. Clemente Swolfs, della medesima archidiocesi.
15 » » Al sig. dott. Canuto Barfod, del vicariato apostolico di Danimarca.
21 » » Al sig. Pio van der Heijden, della diocesi di Bois-le-Duc.
 » » » Al sig. Giovanni Francesco Mutsaerts, della medesima diocesi.

La Commenda dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

- 13 Luglio 1927.* Al sig. cav. Filippo Silvestri, della diocesi suburbicaria di Sabina e Poggio Mirteto.

Il Cavalierato dell'Ordine di S. Silvestro Papa:

- 7 Giugno 1927.** Al sig. prof. Giuseppe Palanti, dell'archidiocesi di Milano.
27 " " " Al sig. Giovanni Camarillo, della diocesi di Los Angeles.
28 " " " Al sig. Gioacchino Pinci (Roma).
9 Luglio " " " Al sig. Gaetano de Quesada, della diocesi di Camagüey.
18 " " " Al sig. Severino Gavosto, dell'archidiocesi di Torino.
19 " " " Al sig. Achille Gardenghi, della diocesi di Imola.
-

MAGGIORDOMATO DI SUA SANTITÀ**NOMINE**

Con Biglietti di S. E. Rma Monsig. Maggiordomo, il Santo Padre Pio XI, felicemente regnante, si è degnato di nominare:

Camerieri Segreti Soprannumerari di S. S.:

- 24 Giugno 1927.** Monsig. Eugenio Miskolczy, della diocesi di Vacia.
" " " " Monsig. Giuseppe Széll, della medesima diocesi.
" " " " Monsig. Adalberto Vanyek, della medesima diocesi.
" " " " Monsig. Francesco Fülek, dell'archidiocesi di Olmütz.
" " " " Monsig. Paolo Küchler, della diocesi di Treviri.
" " " " Monsig. Luigi Lombardi, dell'archidiocesi di Benevento.
" " " " Monsig. Edoardo Luytgaerens, dell'archidiocesi di Malines.
4 Luglio " " " Monsig. Erminio Vigandò, della diocesi di Novara.
" " " " Monsig. Rodolfo Schelck, della diocesi di Seccovia.
" " " " Monsig. Giuseppe Rothbart, della medesima diocesi.
" " " " Monsig. Giovanni O'Brien, dell'archidiocesi di Liverpool.
" " " " Monsig. Raffaele Pastura, della diocesi di Amelia.
11 " " " Monsig. Franco Carminati, della diocesi di Bergamo.
16 " " " Monsig. Francesco Doglioli, della diocesi di Alessandria.

Camerieri Segreti di Spada e Cappa Soprannumerari di S. S.:

- 11 Luglio 1927.** Il sig. Vittorio J. Dowling, dell'archidiocesi di New York.
" " " " Il sig. Giorgio Mac Donald, della medesima archidiocesi.

Camerieri d'onore in abito paonazzo di S. S.:

- 11 Luglio 1927.** Monsig. Roberto Domm, della diocesi di Augsburg.
" " " " Monsig. Antonio Luible, della medesima diocesi.

- 16 Luglio 1927.** Monsig. Carlo Eberle, della diocesi di Rottenburg.
16 » Monsig. Antonio Kübler, della medesima diocesi.

Camerieri d'onore di Spada e Cappa Soprannumerari di S. S.:

- 24 Giugno 1927.** Il sig. Gerardo Goemaere, della diocesi di Namur.
24 » » Il sig. Francesco Montgomery, della diocesi di Los Angeles.

Camerieri d'onore extra urbem di S. S.:

- 22 Giugno 1927. Monsig. Giulio Cesare Beltrán, dell'archidiocesi di Bogotá.

NECROLOGIO

23	<i>Giugno</i>	1927.	Monsig. Carlo Lasne, Vescovo tit. di Olba.
3	<i>Luglio</i>	»	Monsig. Giuseppe Anderson, Vescovo tit. di Mirina.
11	"	»	Ergo Sig. Card. OTTAVIO CAGIANO DE AZEVEDO, del titolo di S. Lorenzo in Damaso, Cancelliere di S. R. Chiesa.
15	"	»	Monsig. Giovanni della Croce Raffi, Vescovo di Bressanone.
25	"	»	Ergo Sig. Card. GIOVANNI CSERNOCH, del titolo di S. Eusebio, Arcivescovo di Strigonia.

LIGORIO (S. ALPHONSI MARIAE DE). - **THEOLOGIA MORALIS.** *Editio nova* cum antiquis editionibus diligenter collata, in singulis auctorum allegationibus recognita notisque criticis et commentariis illustrata, cura et studio P. LEONARDI GAUDÉ e Congregationis Ssñi Redemptoris. - Quattro volumi in-4º (gr. 9150).

Romae L. 100 — In Italia, vecturae pretio soluto L. 110 — Apud Exteros L. 140 —

RITUS SERVANDUS in Coronatione Imaginis B. Mariae Virginis.

In-4º, pp. 8 in rosso-nero.

Romae L. 2 — In Italia, vecturae pretio soluto L. 2,50 Apud Exteros L. 3,25

L'EUCARISTIA MEDITATA o GESÙ MIO AMORE E MIA

VITA. Meditazioni per prepararsi alla S. Comunione seguite da ringraziamenti (Traduzione dal francese). 9ª edizione migliorata. - 1927. Un vol. in-18º, pp. XII-534 (gr. 180).

In Roma L. 5 — In Italia, franco di posta L. 5,40 Per l'Estero L. 5,60

Roma	Italia	Estero
L.	L.	L.

Ritus et Formula brevior Consecrationis altarium portatilium ex Apostolico Indulso. In-8º 20×28, pp. 8, caratteri rosso-neri con riquadratura 3 — 3,50 4 —

Synodus Dioecesana Clavarensis secunda in Cathedrali Basilica B. M. V. de Horto ab Ilmio et Revnō D. Episcopo Amadaeo Casabona habita diebus XXII-XXIV Novembris MCMXXI. Un vol. in-8º, pp. XXXII-159, su carta a mano 10 — 11,50 13 —

Rito della consacrazione di una Chiesa. Testo latino e versione ad uso dei fedeli. Un vol. in-16º, pp. 152 2,50 2,80 3,30

De vita christiana, libri VII quos ex genuinis operibus S. P. Augustini collegit Fr. Antoninus Tonna-Barthet, O. E. S. A. — Editio altera emendata et aucta. — Romae, Typis Polyglottis Vaticanis, 1927.

Foliis solutis (*brochure*) 10 — 11 — 12 —
Linteo contectum 13 — 14 — 15 —

Quae ad christianam perfectionem maxime pertinent auctor, quasi apis argumentos, ex ingenti prato operum S. Augustini studiosissime colligens hoc opus digessit: in quo, eiūsdem Doctoris examini et sententiis et verbis adhibitis, totidem libris in diversa capitula opportune distributis, universam doctrinam de septem gradibus christianae perfectionis funditus absolvit. Nulli igitur dubium quin opus maximo sit et praeclarissimum futurum non solum clericis, qui in sacris Seminariorum ad pietatem se exercent, sed etiam verbi divini et sacramentalis poenitentiae ministris.

La nostra fede, di Mons. MASSIMO MASSIMI. Due voll. in-12º, terza ediz. 10 — 12 — 13 —

Vol. I. **Le basi del Domma Cattolico**, pp. 116.

Vol. II. **La sintesi del Domma Cattolico**, pp. 174.

Preces iussu Leonis Papae XIII, in omnibus Orbis Ecclesiis, post privatae Missae celebrationem, flexis genibus recitandae; (a tergo) **Lode al Santo Nome di Dio.** Ediz. in rosso-nero e fregio a colori, montata su cartone, con bordi dorati (gr. 70) 1,50 2 — 2,50

Concilium plenarium Sardum, Arboreae seu Oristanei anno 1924 habitum, Caletano Card. De Lai, Episcopo Sabinensi, Summi Pontificis Pli XI Legato a latere Praeside. Un vol. in-8º, di pp. 84 (gr. 230) 10 — 11 — 12 —

Concilium plenarium Siculum Panormi anno 1920 habitum Caletano Card. De Lai, Ep. Sabinensi, Summi Pontificis Benedicti XV Legato a latere, Praeside. Un vol. in-8º, di pp. 108 (gr. 265) 5 — 6 — 7 —

Decreta authentica Congregationis Sacrorum Rituum, ex Actis eiusdem collecta elusque auctoritate promulgata. Voll. 7 in-8º mai., charta manufacta. — Ab anno 1588 num. 1 usque ad annum 1911, num. 4284: pp. xxiv-486; xi-481; viii-383; 441; 523; xi-177; viii-56; peso complessivo, gr. 6100 212 — 220 — 247 —

Si vende separatamente soltanto:

Vol. VII. Appendix II. Ab anno 1912, num. 4285, usque ad annum 1926, num. 4404, cum suo Indice Generali - 1927. 12 — 13 — 14 —

ENCHIRIDION BIBLICUM

Documenta Ecclesiastica Sacram Scripturam Spectantia.

Auctoritate Pontificiae Commissionis de re Biblica Edita.

Romae L. 10 — In Italia L. 11 — Apud Exteros L. 13,50

Cum non facile praesto omnibus simulque sint documenta, quibus Ecclesia sive solemnioribus declarationibus sive ordinario magisterio, divinitus traditam de Libris sacris doctrinam exposuit et vindicavit, peropportune factum est ut praesenti *Enchiridio* eadem omnia ratione authentica colligerentur, aptoque ordine iuxta seriem temporis disposerentur, ac locupletissimo indice systematico instruerentur. Nonnisi pauca quadam ut Canon Muratorianus et Decretum Gelasianum, de quibus non constat utrum competenti auctoritate prodirent, huic collectioni desunt: series ceterorum documentorum uberrima, ad n. 528 pertingit, quamquam ex proposito excepta fuerint quae nonnisi indirecta doctrinam de sacris libris altingunt, utpote quae spectant v. g. ad studium linguarum, ad usum concionatorium, ad frequentandam lectionem SS. Scripturarum etc. En brevis conspectus praecipuarum vocum ex indice systematico: I. Agitur de Sacra Scriptura generatim: signanter de Canone — de Inspiratione — de Veritate absoluta ss. librorum — de Interpretatione — de Textibus et versionibus — de Historia exegeseos — de Pontificia Commissione Biblica — de Vulgatae correctione — de Instituto Biblico. Deinde, II, de singulis libris, partibus, commatibus, quidquid singillatim authentico magisterio propositum est, dilucide et plene indigitatur.

Paginarum vero typorumque externa ratio indoli « libri manualis » apprime respondet.

	Roma L.	Italia L.	Ester L.
Missa in Festo S. Teresiae a Iesu Infante Virginis (Die 3 Octobris) (Pro Universali Ecclesia; ex Decreto S. Rituum Congregationis, die 27 Iulii 1927). In-folio, caratteri rosso-neri, nei margini 18×27	0,60	0,70	0,85
— In-8°, caratteri solo neri	0,50	0,60	0,75
Officium S. Teresiae a Iesu Infante Virginis (Die 3 Octobris) (Pro Universali Ecclesia, ex Decreto S. Rituum Congreg., die 27 Iulii 1927). In-16°, pp. 4 in carta indiana, caratteri rosso-neri	0,70	0,80	1 —
Officium et Missae in Nativitate Domini, cum cantu , iuxta ordinem Breviarii et Missalis Romani. Editio typica Vaticana. — Vol. in-8°, pp. 112, charta optima.	5 —	5,50	6,50
Officium et Missa in Festo D. N. Iesu Christi Regis, cum cantu . Editio typica Vaticana. — Vol. in-8°, pp. 88 e copertina	5 —	6 —	7,50
Missa in Festo D. N. Iesu Christi Regis, cum cantu . Charactere rubro et nigro, in-4°, pp. 4	1,20	1,40	1,80
— Editio sine cantu, charactere rubro et nigro, in-8° mai., pp. 4	1 —	1,20	1,60
Officium in Festo D. N. Iesu Christi Regis . Charactere rubro et nigro, in-12°, pp. 22	1,25	1,45	1,65
Ordinamento dei Seminari (S. Congregazione dei Seminari e delle Università degli studi). Seconda edizione coll'aggiunta della Lettera Apostolica del Santo Padre Pio XI <i>Officiorum omnium</i> del 1º Agosto 1922	3 —	3,50	4 —
Acta et Decreta Concilii Plenarii Americae Latinae in Urbe celebrati anno Domini MDCCXCIX. Due volumi in-8° (gr. 2470)	20 —	24,50	30,50
Vol. I. <i>Acta</i> , pp. CXX-482. Vol. II. <i>Appendix</i> , pp. 917.			
Appendix ad Concilium Plenarium Americae Latinae Romae celebratum anno Domini MDCCXCIX. Additis recentioribus documentis. In-8°, pp. 917 (gr. 1630)	12 —	15 —	20 —
Actas y Decretos del Concilio Plenario de la America Latina celebrado en Roma el año del Señor de MDCCXCIX, en latín y castellano. Traducción oficial, 1906, in-8°, pp. CLXXXII-593 (gr. 1880)	15 —	18 —	21,60
Veneunt Romae apud Administrationem Commentarii Officialis "Acta Apostolicae Sedis", (Libreria Vaticana - Vaticano - Roma).			

